

Pfv.I.20.526/2011/6.

A Kúria a Juhász Társas Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Juhász István ügyvéd) által képviselt I. rendű, II. rendű, III. rendű, IV. rendű és V. rendű felpereseknek a Kúria előtti eljárásban a Világi-Hajdú Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Hajdú Krisztina ügyvéd) által képviselt alperes ellen kártalanítás megfizetése iránt a Békéscsabai Városi Bíróság előtt 3.P.21.123/2009. számon folytatott és másodfokon a Békés Megyei Bíróság 2010. december 15. napján meghozott 1.Pf.25.355/2010/22. számú ítéletével befejezett perében, a jogerős ítélet ellen a felperesek által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - a 2012. június 20. napján megtartott tárgyaláson - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott - az elsőfokú bíróság határozatát megváltoztató - részét hatályon kívül helyezi,

és a Békéscsabai Városi Bíróság 3.P.21.123/2009/6. számú ítéletének fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a Kúria az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felpereseknek, mint együttes jogosultaknak 185.000 (Száznyolcvanötezer) forint fellebbezési és 355.800 (Háromszázötvenötezer-nyolcszáz) forint felülvizsgálati költséget.

A fellebbezési és a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét az alperes maga viseli.

Indokolás

Az alperes 400 kV-os távvezetékét épített B. és az országhatár között, amely áthalad a felperesek tulajdonában álló ú-i ingatlanokon. Az alperes a G. Bt. kárszámítása alapján 2007. március 19. napját követően az I. rendű felperes tulajdonában álló ú-i 026/24 helyrajzi számú 8 ha 8953 négyzetméter területű, 357,99 AK értékű ingatlanra vonatkozóan 1.680.274 forint, az ú-i 026/25 helyrajzi számú 9 ha 0319 négyzetméter nagyságú, 362,02 AK értékű ingatlanra vonatkozóan pedig 2.183.532 forint kártalanítást fizetett ki az I. rendű felperesnek.

Ugyanilyen előzetes eljárás eredményeként az alperes II. rendű felperes részére a 050/7 helyrajzi számú 6 ha 3956 négyzetméter

területű, 264,63 AK értékű ingatlan után 1.229.339 forint, a 062/7 helyrajzi számú 2 ha 4538 négyzetméter területű, 106, 49 AK értékű ingatlan után 798.273 forint, a II. és a III. rendű felperes részére a közös tulajdonukban álló 050/6 helyrajzi számú 1 ha 2093 négyzetméter területű, 49,95 AK értékű ingatlan után 196.881 forint, a IV. rendű felperes részére a 026/35 helyrajzi számú 3 ha 8159 négyzetméter nagyságú, 156,01 AK értékű ingatlan után 723.982 forint, a 026/36 helyrajzi számú 3 ha 8257 négyzetméter nagyságú, 156,66 AK értékű ingatlan 2/4 része után 541.611 forint, míg az V. rendű alperes részére a 05/10 helyrajzi számú 7814 négyzetméter területű, 29,12 AK értékű ingatlan után 327.984 forint kártalanítást állapított meg.

A felperesek a számukra megállapított, és az alperes által kifizetett kártalanítás összegét vitatták, és mivel a felek között nem jött létre egyezség - Dr. K. P. igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő magánszakértői véleményére alapítottnan - kereseti kérelmet terjesztettek elő, amelyben további kártalanítás megfizetésére kérték az alperes kötelezését. M. M. szakértő véleményének ismeretében keresetüket módosították: a vezetékJog miatt az ingatlanaikban bekövetkező értékcsökkenésként a M. M. által megállapított értékcsökkenés és a G. Bt. kárszámításában szereplő eszmei értékcsökkenés különbözetére tartottak igényt. Érvelésük szerint a G.Bt. véleménye nem tartalmazta az ingatlanaik forgalmi értékében bekövetkezett tényleges csökkenést.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság MM.igazságügyi ingatlanforgalmi szakértőt rendelte ki, aki a G.Bt. véleményében a 026/24 helyrajzi számú ingatlanra részletezett 1.680.270 forint kártalanításhoz hozzáadta az ingatlan egészének az értékében bekövetkezett, általa 15%-ban megjelölt mértékű, 1.734.583 forint értékcsökkenést, és ilyen módon a kártalanítás teljes összegét 3.414.853 forintban határozta meg. Ugyanezen számítási metodikával a 026/25 helyrajzi számú ingatlan után járó kártalanítást - 18%-os mértékű, 2.113.464 forint értékcsökkenés mellett - 4.296.996 forintban, a 050/7 helyrajzi számú ingatlan után járó - 15%-os, 1.247.142 forint értékcsökkenés mellett - 1.847.982 forintban, a 062/7 helyrajzi számú ingatlan után járó - 18%-os, 574.189 forint értékcsökkenés mellett - 1.372.462 forintban, a 050/6 helyrajzi számú ingatlan után járó - 15%-os, 253.953 forint értékcsökkenés mellett - 368.013 forintban, a 026/35 helyrajzi számú ingatlan után járó - 15%-os, 744.100 forint értékcsökkenés mellett - 1.468.082 forintban, a 026/36 helyrajzi számú ingatlan 1/2 része után járó - 18%-os, 447.607 forint értékcsökkenés mellett - 1.536.329 forintban, míg a 050/10 helyrajzi számú ingatlan után járó - 15%-os, 164.094 forint értékcsökkenés mellett - 492.078 forintban állapította meg.

Az elsőfokú bíróság a 3.P.20.177/2009/25. számú ítéletében - a további, az alperes által kért bizonyítást szükségtelennek tartva - ítélezésének alapjául M.M. szakértő véleményét fogadta el, és a felperesek módosított keresete szerint arra kötelezte az alperest, hogy az I. rendű felperesnek 3.129.101 forintot és annak 2008. április 18. napjától járó késedelmi kamatát, a II. rendű felperesnek 1.636.494 forintot, a III. rendű felperesnek 35.296 forintot, a IV. rendű felperesnek 967.059 forintot, míg az V. rendű felperesnek 134.116 forintot és ezen összegek után 2008. május 3. napjától járó késedelmi kamatát a peren kívül már kifizetett kártalanításon felüli további kártalanításként fizessen meg. A módosított kereset teljesítésére azért látott lehetőséget, mert a felperesek az igényüket akként határozták meg, hogy a M. M. által számított forgalmi értékcsökkenésből levonásba helyezték a peren kívüli kártalanítás részét képező, annak A.1.1.3. pontjában szereplő eszmei értékcsökkenést.

A másodfokú bíróság az 1.Pf.25.564/2009/4. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására, újabb határozat hozatalára utasította. Indokolása szerint az alperes fellebbezése mellékleteként csatolt, Cs. F. szakértő által adott szakértői vélemény alkalmas az elsőfokú határozat jogszabálysértő voltának az alátámasztására, amit a másodfokú bíróság abban látott, hogy az elsőfokú bíróság nem oldotta fel a rendelkezésre álló - különböző számítási módokon alapuló - szakértői vélemények közötti ellentmondásokat.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárása során a G.Bt. részéről kárszámítást végző dr. Sz. I-t, az általa kirendelt M. M-t és a magánszakértőket együttesen meghallgatta, majd ítéletében arra a következtetésre jutott, miszerint dr. Sz. I. kivételével a további szakértők egyetértettek abban, hogy az alperes által létesített magasfeszültségű vezeték a tartóoszlopaival együtt az ingatlanok egészének és nem csak a vezetékekkel közvetlenül érintett területrészeknek az értékét csökkenti. A három szakértő által meghatározott forgalmi értékcsökkenésből a M. M. által kidolgozott álláspontot fogadta el, értékelve, hogy a szakértő a forgalmi értéket az illetékhivaltaltól származó összehasonlító forgalmi adatok figyelembevételével határozta meg, és kellő indokát adta annak is, hogy az egyes ingatlanok esetében miért alkalmazta az általa meghatározott mértékű forgalmi értékcsökkenést. Az alperes által indítványozott további szakértői bizonyítást mellőzte, mert meglátása szerint a véleménykülönbségek feloldása a szakértők meghallgatásával megtörtént.

Az alperes ítélet elleni fellebbezése elsődlegesen a kereset elutasítására, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezésére irányult. Fellebbezésében arra

hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság M. M. személyében nem megfelelő szakértelemmel rendelkező szakértőt rendelt ki: mivel kizárólag ingatlanforgalmi szakértő, nem volt kompetenciája arra, hogy a „teljes” kár megállapításához szükséges mezőgazdasági szakkérdésekben is nyilatkozzék. Ez vezethetett arra, hogy M. M. szakértő az ingatlanok értékcsökkenését a G.Bt. számításában szereplő kár, valamint az általa megállapított, esetenkénti 15-18%-os értékcsökkenés együttes összegében határozta meg, ami az egyes kárelemnek kétszeres értékelését jelenti. Hivatkozott arra is, hogy M. M. további perekben is adott szakvéleményt, hibákat vétett, nem tekinthető elfogulatlannak.

A másodfokú bíróság az alperes indítványának helyt adva újabb szakértőt rendelt ki V. L. igazságügyi ingatlanforgalmi és mezőgazdasági szakértő személyében. Megítélése szerint az újabb szakértő kirendelését a forgalmi értékcsökkenés kétséget kizáró tisztázása, továbbá az elsőfokú bíróság által megállapított kártalanítás összegében fellelhető eszmei értékcsökkenés kétszeres értékelésének a kiküszöbölése indokolta. A M. M. és a V. L. által készített szakértői vélemények eltéréseit a szakértők meghallgatásával próbálta feloldani. A meghallgatás során M. M. szakértő fenntartotta a véleményét és szakmai tapasztalatára hivatkozva úgy foglalt állást, hogy a korábban létesült, kisebb feszültségű távvezeték az ingatlanforgalom nem értékeli jelentős értékcsökkentő tényezőként, ezzel szemben a nagyfeszültségű távvezeték tájidegen, a közvélekedés vele szemben nem befogadó, ezért ahhoz nagyobb forgalmi értékcsökkenés társul. V. L. ezt a különbségtételt nem találta indokoltnak, és M. M.-val ellentétben arra hivatkozott, hogy a tilalmak és korlátozások csak a lefedett területeket érintik. Az összehasonlító adatokból a forgalmi érték kialakítására közvetlenül ható - adott esetben csökkentő - tényezőkre konkrét adatok hiányában nem lehet hitelt érdemlően következtetni, és összességében a nagyfeszültségű távvezeték miatt a teljes ingatlan forgalmi értéke nem csökkent olyan mértékben, ahogyan azt M. M. megállapította.

A másodfokú bíróság egyetértett azzal a - V. L. által követett - számítási móddal, amely szerint az ingatlan egészének az értékcsökkenését, az ingatlan teljes területe és a vezetékjoggal érintett terület aránya alapján kell meghatározni, és egyetértett a szakértővel abban is, hogy az ingatlan használatát akadályozó körülmények - tilalmak és korlátozások - a vezetékjoggal terhelt területen érvényesülnek ugyan, de ezek a korlátozások, valamint a vezetékjog ingatlan-nyilvántartási bejegyzése együttesen eredményezik a vezetékjoggal terhelt terület értékcsökkenését. Kiemelte a másodfokú bíróság azt is: V. L. szakértő figyelemmel volt arra, hogy a vezetékjoggal nem érintett visszamaradt terület beépíthetősége mennyiben változott, vizsgálta a vezetékjoggal nem érintett terület használhatóságát és mezőgazdasági hasznosíthatóságának a lehetőségét és mindezek egybevetésével több

szakértői módszer leírásával határozta meg, majd választotta ki a konkrét esetben megfelelő eljárást, amelynek az eredményeként állapította meg a felperesek ingatlanaiban bekövetkező értékcsökkenést.

Mindezeket egybevetve a másodfokú bíróság V. L. szakvéleményét fogadta el ítélezésének alapjául, és egyben alkalmasnak találta a korábban rendelkezésre álló ingatlanforgalmi szakértői vélemények közötti ellentmondások feloldására azáltal, hogy mezőgazdasági és ingatlanforgalmi ismeretekkel egyaránt rendelkező szakértő mondott véleményt az értékcsökkenésről a területen érvényesülő piaci hatások elemzésével. Úgy ítélte meg, hogy a kiegészített bizonyítás eredményeként rendelkezésre álló adatok a jogvita elbírálásához elegendők, ezért a felperesek által a másodfokú eljárásban a tárgyalás előtt közvetlenül becsatolt újabb szakvéleményt figyelmen kívül hagyva a további bizonyítási indítványnak nem adott helyt.

Az ingatlanaikban bekövetkező értékcsökkenés miatt a felpereseket megillető kártalanítás megállapítása során a V. L. által meghatározott értékcsökkenést az alperes által ezen a jogcímen már kifizetett - a G. Bt. kárszámításában eszmei kárként feltüntetett - összeggel csökkentette, és az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatva az alperes által az I. rendű felperesnek fizetendő kártalanítás összegét 3.129.101 forintról 694.244 forintra, a II. rendű felperesnek fizetendő összeget 1.636.494 forintról 533.921 forintra, a III. rendű felperesnek fizetendő összeget 35.296 forintról 3.678 forintra, a IV. rendű felperesnek fizetendő összeget 967.059 forintról 357.910 forintra, míg az V. rendű felperesnek fizetendő összeget 134.116 forintról 49.020 forintra leszállította. Mellőzte az alperes perköltségben való marasztalását és az érdekeltségük arányában a felpereseket az alperes javára összesen 300.000 forint elsőfokú, továbbá 600.000 forint másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte.

A felperesek a felülvizsgálati kérelmükben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályában való fenntartását kérték.

Érvelésük szerint a másodfokú eljárás során nem álltak fenn az új szakértő kirendelésének a Pp.182.§ (3) bekezdése által előírt feltételei, hiszen a megismételt elsőfokú eljárásban a magánszakértők és a bíróság által kirendelt igazságügyi szakértő a forgalmi értékcsökkenés meghatározásának módjára nézve azonos előadást tettek. További eljárási szabálysértésként jelölték meg, hogy az ennek ellenére beszerzett szakértői vélemény megállapításait a másodfokú bíróság úgy fogadta el, hogy M. M. szakvéleménye mellőzésének nem adta indokát, holott M. M. az egyedüli szakértő, aki olyan realizált adásvételekből származó összehasonlító adatokat tárt a bíróság elé, amelyekből megalapozott következtetés vonható le a vezetékJoggal terhelt ingatlanok egészét érintő értékcsökkenés mértékére.

Sérelmezték azt is, hogy a V. L. szakvéleménye aggályosságát

igazoló, általuk beszerzett és K. L. által készített szakértői véleményt a másodfokú bíróság nem tette az eljárás anyagává, figyelmen kívül hagyva ezzel az általa korábban hozott 1.Pf.25.564/2009/4. számú hatályon kívül helyező végzésben kifejtetteket.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A Pp.270.§ (2) bekezdése és a 275.§ (3) bekezdése együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálat alapja az anyagi jogi jogszabálysértés vagy az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással bíró eljárási jogszabálysértés megvalósulása lehet.

A felperesek felülvizsgálati kérelme végső soron az anyagi jogszabályok megsértésén alapul, amennyiben a bíróság a kártalanítás iránti módosított kereseti kérelmüket részben elutasította, de azt állították, hogy ehhez az anyagi jogszabálysértéshez az eljárási szabályok - nevezetesen a Pp.182.§ (3) bekezdésének a megsértése vezetett azáltal, hogy a másodfokú bíróság úgy rendelt ki a perben újabb szakértőt V. L. személyében, hogy annak az eljárásjogi feltételei nem álltak fenn.

A Pp.182.§ (3) bekezdésének helyes értelmezése szerint: ha a szakvélemény a rendelkezésben említett fogyatékokban szenved, e fogyatékokat elsősorban a szakértő meghallgatásával kell kiküszöbölni, s a bíróság akkor rendelhet ki „más” szakértőt, ha a meghallgatás nem vezet eredményre. A felperesek felülvizsgálati kérelme alapos abban, hogy az adott esetben valóban nem álltak fenn az újabb szakértő kirendelésének a feltételei.

Az alperes az elsőfokú ítélet ellen benyújtott fellebbezésében amiatt kérte az újabb szakértő kirendelését, mert M. M. kétszeresen számolt: elszámolta a vezetékkel érintett sáv értékének, valamint az egész terület értékének a csökkenését. Hivatkozott arra is, hogy M. M. csupán ingatlanforgalmi szakértő, az adott ügyben azonban speciális, mezőgazdasági ismeretekkel is rendelkező szakértő bevonása szükséges, mindemellett M. M. személye ellen is kifogást emelt.

M. M. szakvéleményében a perbeli ingatlanok forgalmi értékében bekövetkezett csökkenést dolgozta ki, s valóban nem vonta le a G.Bt. kárszámítása A.1.1.3. pontjában említett eszmei értékcsökkenést, amely a vezetékjoggal érintett sáv értékének a csökkenésére vonatkozott. A kétszeres számítás kiküszöböléséhez azonban nem szükséges szakértő, az egyszerű számtani művelettel: a

kivonással elkerülhető, amit az elsőfokú bíróság meg is tett. Az elsőfokú bíróság indokolásában nem részletezte a számításait, de azok ellenőrzésekor kitűnik, hogy ténylegesen levonta a M. M. által meghatározott forgalmi értékcsökkenésből a G.Bt. kárszámítása A.1.1.3. pontjában foglaltakat, ekként határozta meg az egyes felpereseknek járó kártalanítási összeget, így a korábbi elsőfokú ítéletben sem történt kétszeres elszámolás.

Annak eldöntésekor, hogy az újabb szakértő kirendelése szükséges-e, a Kúria álláspontja szerint döntő jelentőséggel bír az a - a másodfokú bíróság ítéletében is rögzített - körülmény, hogy a felperesek keresete a G.Bt. által a villamos energiáról szóló 2001. évi CX. törvény (VET.) 69.§ (2) bekezdésében foglaltak alapulvételével kidolgozott kárszámításból csupán a A.1.1.3. pontjában foglalt eszmei értékcsökkenést érintette. Az alperes 2009. március 20. napján kelt ellenkérelmének mellékletét képező - dr. Sz. I. által összeállított - észrevételekből kitűnően az eszmei értékcsökkenést, mint fogalmat a G.Bt. vezette be a kárszámítási gyakorlatba azzal, hogy az eszmei értékcsökkenés kárvonzatát csak a biztonsági övezettel lefedett területre indokolt megállapítani, ahol a földingatlan használatának korlátozásából fakadó tényleges kárkövetkezmények felmerülnek. Megállapítható tehát, hogy a Bt. által alkalmazott eszmei értékcsökkenés alatt valójában a VET. 69.§ (2) bekezdése szerinti, az idegen ingatlanon a vezetékJog gyakorlása miatt az ingatlanban jelentkező forgalmi értékcsökkenést értette dr. Sz. I. a G.Bt. részéről, és azt értette dr. K. P., M. M., sőt Cs.F. is. Abban tért el a véleményük, hogy a vezetékJog létesítésével az ingatlan egészének értéke csökken-e, vagy csupán a vezetékJoggal érintett területsáv értéke, illetve ha az egész ingatlan értéke csökken, mekkora a csökkenés mértéke. Mindezek szerint az nem volt vitatott, hogy a bíróságoknak a perbeli ingatlanok értékében bekövetkezett csökkenésnek csupán a mértékét kellett tisztázniuk, amely viszont ingatlanforgalmi kérdés akkor is, ha mezőgazdasági ingatlanról van szó. Az elmaradt hasznokat, a művelési költség növekedését a kereset nem érintette, ezért a keresettel érvényesített igény nem indokolta a különleges szakértelemmel rendelkező újabb - sorrendben az ötödik - szakértő kirendelését.

A Kúria szerint nem hátrány, inkább előny, hogy a további perekben is M. M. adott szakvéleményt. Mivel a vezetékJog számos ingatlant érint, törekedni kell arra, hogy a kártalanítás számításakor - az adott ingatlan sajátosságainak a figyelembevételével - azonos elvek érvényesüljenek, az ingatlanok tulajdonosai egymással is arányban álló kártalanítási összegeket kapjanak. A perben nem merült fel arra vonatkozó adat, hogy M. M. elfogult lenne. A jelen perben meghozott korábbi elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését lényeges eljárási szabálysértés, és nem M. M. téves szakvéleménye indokolta.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban nem vétett eljárási hibát. A korábbi elsőfokú ítélet hatályon kívül helyező végzésének megfelelően meghallgatta a szakértőket és kellőképpen megindokolta, hogy egzakt számítási alap hiányában a szakértői becslésen, mérlegelésen alapuló forgalmi értékcsökkenés megállapítása során a rendelkezésére álló szakvélemények közül miért M. M. véleményét vette alapul.

Megjegyzi a Kúria, hogy a szabad bizonyítási rendszerben a bizonyítékok mérlegelése során van súlybeli különbség a bíróság által kirendelt szakértő véleménye és a magánúton beszerzett vélemény között. Ez utóbbi esetben ugyanis korlátozott az ellenérdekű fél - eljárási szabályokban biztosított - jogosultságainak gyakorlása. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy ha az egyik fél megrendelésére készül a szakvélemény, a másik fél álláspontja nem érvényesülhet kellőképpen, hiszen a másik fél sok esetben utólag értesül arról, hogy a szakvélemény elkészült, nem kap előzetes értesítést a szemléről, nem tudja érvényre juttatni az álláspontját, hiszen csak utólag tehet észrevételt és nincsen beleszólása a szakértő személyének kiválasztásába sem. Mindezek a körülmények is azt erősíti, hogy az elsőfokú bíróság rendelkezésére álló vélemények közül M. M. véleménye súlyozottan kerüljön értékelésre, hiszen az elsőfokú ítélet meghozatalakor ez volt az egyetlen szakvélemény, amelyet a bíróság által kirendelt szakértő készített.

Mindezek szerint alapos a felülvizsgálati kérelem abban, hogy a másodfokú eljárásban nem álltak fenn az újabb szakértő kirendelésének a feltételei, az alperes fellebbezésében kifejtettek erre nem adtak alapot. Ennek az a perbeli következménye, hogy az elsőfokú bíróság álláspontja helytálló volt, amikor ítéletét M. M. véleményére alapította. A felperesek - az eljárás során M. M. szakértő véleményét megismerve - követelésüket a szakértő által számított forgalmi értékcsökkenés és az alperes által már megfizetett eszmei értékcsökkenés különbözetében jelölték meg. Az elsőfokú bíróság a már hivatkozottak szerint - bár az ítélete indokolása erre számszaki levezetést nem tartalmaz - ennek figyelembevételével határozta meg az egyes felpereseket megillető kártalanítás összegét, azaz nem történt az alperes által állított kétszeres értékelés.

Mindezekre figyelemmel a Kúria a Pp.275.§ (4) bekezdése alapján a jogerős határozatnak az elsőfokú bíróság határozatát megváltoztató részét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta. (Ennek következtében az alperesnek az elsőfokú bíróság ítéletében meghatározott összegeket kell megfizetnie a felperesek részére.)

A felperesek felülvizsgálati kérelme eredményesnek bizonyult, ezért a Pp.270.§ (1) bekezdése értelmében alkalmazásra kerülő Pp.78.§-a alapján az alperesek kötelesek a fellebbezési és felülvizsgálati költségnek a felperesek javára történő megfizetésére. A fellebbezési eljárási költség az 5.902.066 forint fellebbezési érték mellett a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) bekezdése figyelembevételével számított ügyvédi munkadíjat és a felperesek által a másodfokú eljárásban előlegezett 35.000 forint szakértői díjat, míg a felülvizsgálati költség 255.800 forint felülvizsgálati eljárási illetéket és a mérlegeléssel megállapított 100.000 forint ügyvédi munkadíjat foglalja magában.

, 2012. június 20.

Dr. Harter Mária s.k. a tanács elnöke, Dr. Illés Mária s.k. előadó bíró, Dr. Szűcs József s.k. bíró